

Συνέντευξη με το

συνιδρυτή της

edushorts.com

Χρύσανθος Διακανθός και Γιάννης Δασκαλάκης

Πώς γνωριστήκαμε

Τον κ. Τσάπελη ή Θάνο, όπως μας προτρέπει να τον λέμε οι συνάδελφοι, τον γνωρίσαμε οι καθηγητές και οι μαθητές του Γυμνασίου Κρεμαστής, μέσω της καθηγήτριας Μαθηματικών του σχολείου μας, κ. Σύρμου Λένας, την προηγούμενη σχολική χρονιά 2021-22 όταν, με όλες τις δυσκολίες και μέτρα προφύλαξης για τον covid, πραγματοποίησε με έξι τμήματα του σχολείου μας βιωματική δράση. Δεν ήταν ωστόσο τόσο απλό όσο ακούγεται: με κάθε τμήμα συνεργάστηκε μέσω webex για τρεις ώρες μιλώντας απευθείας με τα παιδιά μέσω της πλατφόρμας, εμπνυχώνοντας και οδηγώντας σε παιχνίδια ρολών που συγκίνησε και προβληματίσε τους μαθητές μας. Ο κ Τσάπελης έκανε και επιμόρφωση των καθηγητών του σχολείου μας, ενώ στην πρόσκλησή μας για συνέντευξη και, παρά το φορτωμένο πρόγραμμά του, ήταν τόσο πρόθυμος και χαρούμενος που αυτόματα ο Χρύσανθος και ο Γιάννης, οι μαθητές που θα έπαιρναν την συνέντευξη, ένωσαν πολύ άνετα.

Αθανάσιος Σ. Τσάπελης

Γεννήθηκα στη Θεσσαλονίκη και μεγάλωσα στην Αθήνα, στη Νέα Σμύρνη. Είμαι απόφοιτος του τμήματος Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και του Μεταπτυχιακού «Θεωρία και Πράξη της Διδασκαλίας και της Αξιολόγησης». Είμαι υπότροφος του ιδρύματος Fulbright και το 2013 συμμετείχα σε επιμορφωτικό ταξίδι στις ΗΠΑ στο Πανεπιστήμιο του Ιλινόις. Από το 2007 ζω στην Κω, διδάσκω Αγγλικά σε Γυμνάσια και Λύκεια και είμαι εμπνευστής βιοματικών εργαστηρίων για παιδιά και ενήλικες. Το 2015, μαζί με τον εκπαιδευτικό Πάνο Καλίρη, ιδρύσαμε την πλατφόρμα edushorts.com για να λειτουργήσει ως πηγή έμπνευσης για εκπαιδευτικούς, εμπνευστές και όσους θέλουν να ενσωματώσουν τις ταινίες μικρού μήκους στην πρακτική τους.

Αγαπημένο ρητό:

«Αν περιμένουμε τη στιγμή που θα είμαστε έτοιμοι, θα περιμένουμε μέχρι το τέλος της ζωής μας.» Lemony Snicket

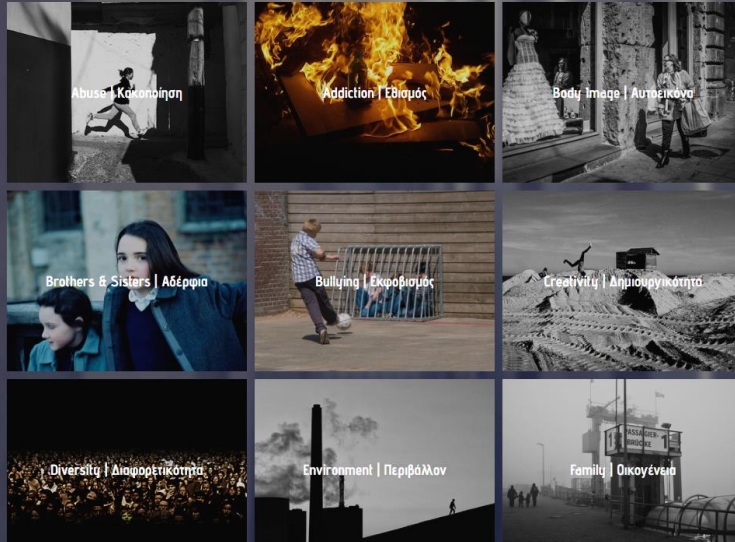

Σπουδάσετε αγγλική φιλολογία. Τι ήταν αυτό που σας οδήγησε να δημιουργήσετε τη συγκεκριμένη πλατφόρμα edushorts.com

Όταν διορίστηκα για πρώτη χρονιά στην Κω το 2007 διορίστηκα σε γυμνάσιο, όπου όλα μου φάνηκαν δύσκολα, σχεδόν τραγικά, γιατί είχα δουλέψει πολύ με μεγάλους. Την επόμενη χρονιά πήγα σε λύκειο, όπου οι μαθητές βαριούνταν την κλασική διδασκαλία αγγλικών. Έτσι άρχισα να τους δείχνω ταινίες και να συζητάμε μετά στα αγγλικά, χωρίς βιωματικές δραστηριότητες. Αλλά οι μεγάλου μήκους ταινίες ήταν πάρα πολύ κουραστικές, γιατί κόβονταν σε τρεις ή τέσσερις φορές και δεν τους άρεσαν. Ανακάλυψα, λοιπόν, τις ταινίες μικρού μήκους, ώστε να μένει και χρόνος για να συζητάμε μετά. Στην αρχή απλά συζητούσαμε τι είδαμε. Είναι το χόμπι μου να ψάχνω για ταινίες μικρού μήκους.

Η αγάπη για τους μαθητές μου και το χόμπι μου για τις ταινίες. Αυτά με ώθησαν να κάνω κάτι διαφορετικό.

από τη σελίδα edushorts.com

Educational Activities inspired by Short Films

Εκπαιδευτικές Δραστηριότητες εμπνευσμένες από Ταινίες Μικρού Μήκους

Και στο [Facebook](#)

The image shows a Facebook profile page for 'edushorts'. The cover photo features the logo 'edu|shorts' in white on a dark background, with the tagline 'educational activities inspired by short films' below it. Underneath the tagline, there is Greek text: 'ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΙΚΡΟΥ'. The profile picture is a circular logo with a film strip icon. The name 'edushorts' is displayed in bold, followed by the statistics '1,9 χιλ. "Μου αρέσει!" • 1,9 χιλ. ακόλουθοι'. Below the name is a row of profile pictures of users who liked the page. On the right side, there are three buttons: 'Μήνυμα' (Message), 'Σας αρέσει' (Like), and 'Αναζήτηση' (Search). At the bottom, there is a navigation menu with the following options: 'Δημοσιεύσεις' (Posts), 'Πληροφορίες' (Info), 'Ονομαστικές αναφορές' (Mentions), 'Ακόλουθοι' (Followers), 'Φωτογραφίες' (Photos), 'Βίντεο' (Videos), 'Περισσότερα' (More), and a three-dot menu icon.

edu|shorts
educational activities inspired by short films

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟ
ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΙΚΡΟΥ

edushorts
1,9 χιλ. "Μου αρέσει!" • 1,9 χιλ. ακόλουθοι

Μήνυμα Σας αρέσει Αναζήτηση

Δημοσιεύσεις Πληροφορίες Ονομαστικές αναφορές Ακόλουθοι Φωτογραφίες Βίντεο Περισσότερα

Η πλατφόρμα edushorts ενώ έχει αρκετό υλικό, νομίζετε ότι είναι αρκετά γνωστή?

Αυτή είναι μεγάλη συζήτηση, γιατί, ενώ έχω κάνει πάρα πολλές δράσεις, από τη σελίδα στο facebook δεν υπάρχουν τόσες κοινοποιήσεις που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στη διάδοση της πλατφόρμας. Κάνω αρκετή δουλειά και ξέρω ότι αρκετοί βλέπουν τις αναρτήσεις της σελίδας του [edushorts.com](https://www.edushorts.com) στο facebook, εντούτοις δεν υπάρχει κοινοποίηση ώστε η πλατφόρμα να είναι πιο χρήσιμη σε περισσότερους.

Εξάλλου, δεν έχω κάποιον βοηθό για τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Σκέφτομαι το TikTok, αλλά το Twitter δεν το χρησιμοποιώ

Οι αναρτήσεις μου είναι πολύ απλές, λίγες πληροφορίες: ο τίτλος της ταινίας, αν είναι κατάλληλες για μαθητές γυμνασίου-λυκείου και μερικές προτάσεις. Καθόλου κουραστικές. Γενικά ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς είμαι γνωστός και με γνωρίζουν ήδη, πριν από κάποια σεμινάρια που κάνω, αλλά δεν υπάρχει κοινοποίηση ανάλογη.

Τις αναρτήσεις μου επίσης συνήθως κοινοποιώ όχι στην προσωπική μου σελίδα, αλλά ως [edushorts.com](https://www.edushorts.com), και ενώ δουλεύω μόνος μου δεν θέλω να προβληθώ προσωπικά.

Η δουλειά που κάνω λέγεται **εμπυχωτής**, animator, και μου αρέσει ιδιαίτερα αυτή η λέξη γιατί βάζεις ψυχή σε αυτό που κάνεις και εμπυχώνεις τους άλλους δουλεύοντας.

Δηλαδή πιστεύετε ότι αν απλά κοινοποιούσαν περισσότεροι, θα γινόσασταν πιο γνωστός και το edushorts;

Το πιστεύω απόλυτα, γιατί έτσι δουλεύουν τα social. Σε μια ανάρτηση με 3 κοινοποιήσεις, το βλέπουν περίπου 2.000 άτομα. Φαντάσου λοιπόν να γίνονταν κοινοποιήσεις!!!

Αρνούμαι να πληρώσω και να γίνει με αυτό το σκεπτικό επαγγελματική σελίδα στο FB. Αν αρχίσει να ψάχνει κάποιος καθηγητής με άγχος μία ταινία για το bullying, για τον εκφοβισμό ανάμεσα στα φύλα, θα βρίσκει τις ίδιες και τις ίδιες ταινίες. Εγώ προτείνω ταινίες άγνωστες αλλά στοχευμένες και αυτό είναι τεράστιο πλεονέκτημα, γιατί κανένα σχεδόν δεν γνωρίζει την ταινία. Αποφεύγουμε έτσι να βαριούνται αυτοί που παίρνουν μέρος στη δράση γιατί έχουν δει την ταινία. Δεν μου αρέσουν ούτε τα viral, ούτε τα πολύ συγκινητικά, ούτε και τα πολύ δασκαλίστικα.

Όταν ήσασταν ο ίδιος μαθητής υπήρχαν ανάλογα προβλήματα με αυτά που αντιμετωπίζουν οι σημερινοί έφηβοι

Τα προβλήματα ήταν τα ίδια αλλά έλειπαν κάποιοι παράγοντες

Δηλαδή είχατε το ίδιο άγχος για την ύλη και τις εξετάσεις;

Τα πράγματα ήταν λίγο καλύτερα, αλλά αυτός που θέλει να είναι καλός στο σχολείο, πάντα αισθάνεται πίεση στο σχολείο. Αυτό που έλειπε ήταν το ψηφιακό στοιχείο, αλλά και η κακή συμπεριφορά υπήρχε, οι μεγάλοι να κυνηγάνε τους μικρούς. Έλειπε όμως ο ψηφιακός φόβος, ο ψηφιακός εκφοβισμός, να σε προσβάλουν και κάποιος να το κυκλοφορήσει.

Δεν υπήρχε επίσης και αυτό το άγχος της εμφάνισης, όλες αυτές οι φωτογραφίες του εαυτού σου. Δεν είχαμε το φόβο ότι μπορεί να γίνει μία φάρσα με προσβάλλον δεν είχαμε αγχωθεί γιατί δεν υπήρχε αυτή η διακίνηση των φωτογραφιών έλα από τότε έχουν τα αγόρια για τη δική μου τη γενιά το να βγάλω από το συρτάρι μου τις φωτογραφίες και να δεις δημοσιοποιήσω κάπου ήταν αδιανόητο και έτσι δεν υπήρχε αυτός ο φόβος της σύγκρισης. Οι φωτογραφίες ήταν κάτι πολύ προσωπικό. Δεν υπήρχε αυτό το γενικευμένο αίσθημα ανασφάλειας και φόβου

Πόσο πιστεύετε ότι η τεχνολογία και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης παίζουν ρόλο ή επιβαρύνουν τα προβλήματα των εφήβων;

“Όπως έλεγα ο ψηφιακός φόβος με όλες του τις μορφές βαραίνει πάνω στους νέους. Η δημοσιοποίηση τόσων φωτογραφιών, προκαλεί ένα νέο φόβο, το φόβο της εμφάνισης που είναι κυρίαρχος στους νέους, γιατί είναι και σε εκείνη την ηλικία που δεν μπορούν να προβάλουν πείρα ή γνώση ή σοφία.

Οι νέοι, αυτό που βγάζουν προς τα έξω είναι αυτό που είναι, αυτό που φαίνεται, η εικόνα και η εμφάνιση.

Ποια θεωρείτε ότι είναι τα σημαντικότερα προβλήματα των εφήβων στην εποχή μας

Μαζί με αυτό το άγχος της εμφάνισης υπάρχει και πολύ ψέμα, εννοώ με όλα τα φίλτρα στις φωτογραφίες.

Τελικά καταλαβαίνουμε ότι η τεχνολογία έχει επιδεινώσει τα προβλήματα που μπορεί να έχει η εφηβεία και η νεολαία. Αλλά μην ξεχνάμε ότι φταίει ο άνθρωπος που τη χρησιμοποιεί, γιατί ο άνθρωπος δεν έχει σεβασμό.

Θα σας εξηγήσω τι εννοώ. Υπάρχει και ένα σχετικό ντοκιμαντέρ το Social Dilemma-Κοινωνικό Δίλημμα και περιγράφει πώς κατασκευάστηκε το facebook. Όλες αυτές οι εφαρμογές σύμφωνα με το ντοκιμαντέρ κατασκευάστηκαν για να μας εθίζουν.

Ήθελαν να βρουν έναν τρόπο ώστε το κινητό τηλέφωνο να είναι σωματικά εθιστικό και τελικά το κατάφεραν, οπότε αυτή η κίνηση που κάνουμε καθώς κατεβάζουμε το τηλέφωνο κάτω για να δούμε τις νέες ενημερώσεις (και όλες οι εφαρμογές φορτώνουν τις ενημερώσεις με τον ίδιο τρόπο), όλα αυτά είναι εμπνευσμένα από τον τρόπο που λειτουργούν τα μηχανήματα σε ένα καζίνο, τα φρουτάκια, όπου κατεβάζεις το λεβιέ και η κίνηση αυτή είναι σούπερ εθιστική. Αντί όμως για λεφτά, όπως στο καζίνο, στα κοινωνικά δίκτυα περιμένεις το like.

Άλλο πρόβλημα της νεολαίας είναι η αληθινή επικοινωνία.

Όταν λέτε επικοινωνία; Με ποιους εννοείτε;

Το πρόβλημα όμως της επικοινωνίας ξεκινάει από την οικογένεια. Και θα σας δώσω ένα παράδειγμα: βλέπω που βγαίνουν όλοι μαζί να φάνε και καθένας είναι βουτηγμένος σε μία συσκευή και σε ένα tablet ακόμη και τα πολύ μικρά παιδιά.

Αυτό δεν εξαρτάται και από τα ίδια τα άτομα; Νομίζω δηλαδή αν θέλουν έχουν την επικοινωνούν επικοινωνία μεταξύ τους μπορούν να βάλουν το κινητό στην άκρη

Εγώ αυτό το μήνυμα που λαμβάνω είναι ότι δεν θέλουν να επικοινωνήσουν με τους άλλους ή είναι στη φάση ότι «εντάξει τι να πούμε τώρα; όλα τα έχουμε πει».

Βλέπεις ζευγάρια να βγαίνουν έξω και εκτός ότι ασχολείται καθένας με το κινητό του αρχίζουν να φωτογραφίζουν το ποτό, το τραπέζι, το φαγητό, τη σαλάτα κ.λπ. Αγχώνονται να τα δείξουν για να φανούν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Και επειδή μου αρέσουν οι ατάκες σκέφτομαι να κάνω ένα εργαστήριο με τίτλο «Πώς με βλέπουν οι άλλοι». Το πώς με βλέπουν οι άλλοι χαρακτηρίζει πάρα πολύ τη δική σας γενιά των εφήβων, γιατί η σύγκριση μέσω των αναρίθμητων φωτογραφιών είναι τόσο εύκολη. Στη δική μου γενιά οι φωτογραφίες ήταν για τους κολλητούς μου και την οικογένειά μου. Το πώς με βλέπουν, όμως, οι άλλοι θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα και έχει ήδη δημιουργήσει, όπως το πρόβλημα της ανορεξίας και εξαντλητικής δίαιτας που κάνουν αγόρια και κορίτσια. Βέβαια είναι και η ηλικία γιατί στην εφηβεία θέλεις να αρέσεις, έχεις και μία ανησυχία, καθώς αναπτύσσεσαι κι αλλάζεις το σώμα η φωνή ακόμα και τα χαρακτηριστικά του προσώπου.

Εκτός από τον ψηφιακό «φόβο και άγχος» και την αγωνία του «πώς με βλέπουν οι άλλοι» εντοπίζετε άλλα προβλήματα για τη σημερινή νεολαία;

Άλλο ένα πρόβλημα της νεολαίας σήμερα είναι ότι όλοι έχουμε γίνει απλοί χρήστες των εφαρμογών. Πιθανόν έχει σχέση και με το πώς διδάσκεται η πληροφορική στα σχολεία. Χρειάζεται έμπνευση. Όχι δεν θα γίνουμε όλοι προγραμματιστές, αλλά λείπουν και οι βασικές γνώσεις πληροφορικής που η προηγούμενη γενιά είχε. Το σχολείο πρέπει να δίνει έμπνευση αλλά και πεδίο εξάσκησης.

Άλλο ένα πρόβλημα θα έλεγα ότι είναι το αλκοόλ και το αλκοόλ είναι πάρα πολύ εύκολο για ένα έφηβο και για ένα παιδί να το προμηθευτεί κάτι που είναι πάρα πολύ δύσκολο σε άλλες χώρες όπου όταν ζητάνε αλκοόλ του ζητάνε και την ταυτότητα για να δουν την ηλικία. Τέλος, στα προβλήματα θέλω να προσθέσω τα ψυχολογικά και συναισθηματικά, πολλά από τα οποία έγιναν χειρότερα με την καραντίνα καθώς πιεστήκαμε πολύ. Τον περιορισμό της καραντίνας στα νησιά δεν τον ζήσαμε τόσο έντονα, όσο στις μεγάλες πόλεις. Και σε συνδυασμό με την ακρίβεια και την τιμή της βενζίνης ή του πετρελαίου, ο κόσμος περιορίζεται ακόμα και σήμερα να βγει να πάει λίγο πιο μακριά πιο κοντά στη φύση.

Μετά την προβολή της μικρής ταινίας συνεχίζει μία βιωματική δράση. Πιστεύετε ότι μία τέτοια δράση είναι αρκετή ή τέτοιου είδους αφορμές για δράσεις θα έπρεπε να είναι συνεχείς και μέσα στο σχολικό πρόγραμμα;

Στην αρχή δεν πίστευα καθόλου στο βιωματικό και αρχικά με δυσκόλεψε. Δεν ένιωθα άνετα να δούμε την ταινία και μετά να πούμε και δυο λόγια, όπως κάνουν οι πιο πολλοί εκπαιδευτικοί. Όταν όμως πέρυσι δούλεψα με παιδιά 8 έως 10 ετών σε ένα ΚΔΑ, εάν δεν είχα αγκαλιάσει τη βιωματική μέθοδο θα ήμουν τρομοκρατημένος. Θίξαμε το θέμα ότι «οι άλλοι με κοροϊδεύουν» και αφού παίξαμε, χαλαρώσαμε, χοροπηδήσαμε, κάναμε τη συζήτηση και τα παιδιά ανοίχτηκαν και συγκινήθηκα.

Για να απαντήσω όμως, η βιωματική μέθοδος πρέπει να μπει και να γίνεται σε όλα τα μαθήματα. Εκτονώνει τα συναισθήματα και δένει τους ανθρώπους σε επίπεδο σωματικό, δηλαδή να κάνουμε κάτι όλοι μαζί. Επίσης δεν μπορείς να συζητήσεις σοβαρά με παιδιά και μεγάλους, εάν πρώτα δεν τους κάνεις να διασκεδάσουν και να χαλαρώσουν. Μπορώ να πω ότι η βιωματική μέθοδος είναι πιο σημαντική και από τις ταινίες.

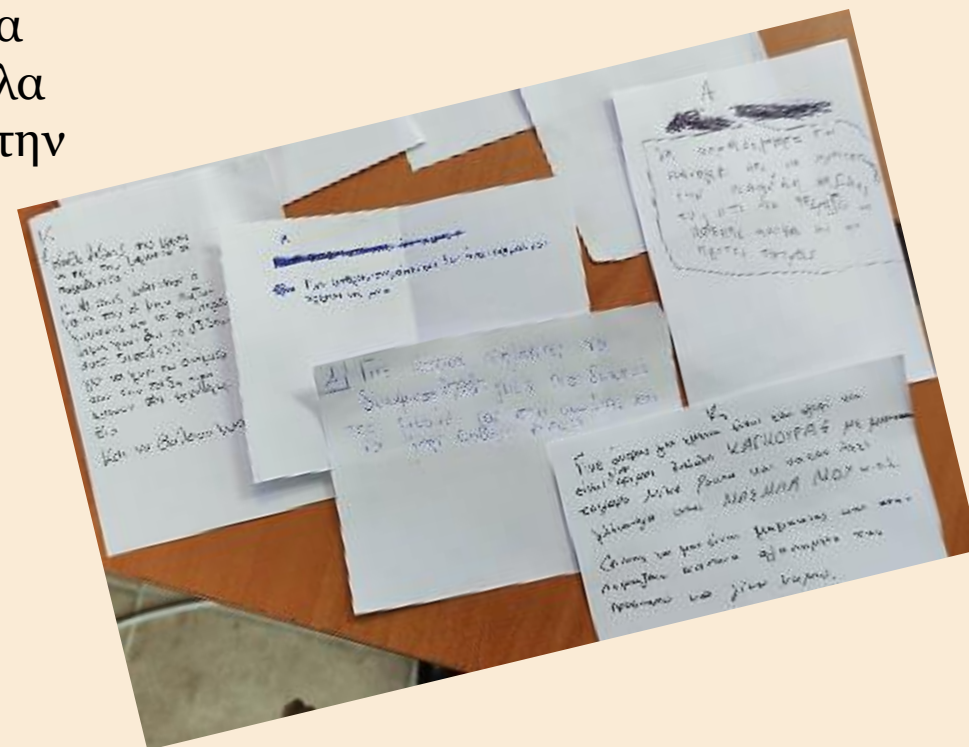
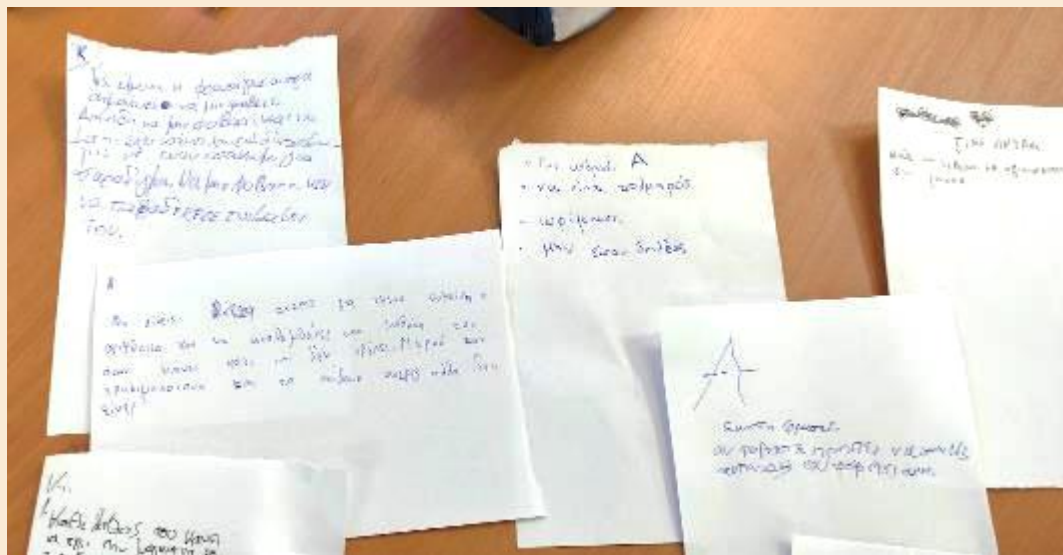
Όταν λέτε χωρίς βίντεο ποια ήταν η αφορμή;

Οι δραστηριότητες και τα παιχνίδια δεν είναι μόνο σωματικά, αλλά μπορεί να μας βάζουν να σκεφτούμε. Για παράδειγμα ένα φανταστικό ταξίδι για να συναντήσουμε μία μορφή που συμβολίζει τη Σοφία, που έχει όλες τις απαντήσεις. Σε αυτή τη μορφή λοιπόν ποιο είναι το ερώτημα που θέλεις να καταθέσεις; Δεν χρειάστηκε λοιπόν η ταινία, υπήρχε θεματική. Γιατί τη θεματική τη δίνει η φράση κλειδί

Σκέφτεστε όλη αυτή την εμπειρία από τις βιωματικές δράσεις να τις γράψετε σε ένα βιβλίο που θα βοηθήσει και τους γονείς και τους καθηγητές για την αντιμετώπιση περιπτώσεων ή ίσως σε κάτι πιο σύγχρονο όπως ένα podcast

Το έχω σκεφτεί και μου έχουν προτείνει, αλλά προβληματίζομαι πιο πολύ τι θα πρέπει να έχει μέσα αυτό το βιβλίο. Δεν θα ήθελα να είναι μία συνταγή που θα ακολουθήσει κάποιος άλλος τυφλά, γιατί η δράση κάθε φορά εξαρτάται από το θέμα.

Έχω σκεφτεί όμως ότι θα βοηθούσα και γονείς, να δούμε μία ταινία και να συζητήσουμε μετά. Αν ήταν ένα βιβλίο θα ήθελα να είναι πολύ μικρό, σαν εγχειρίδιο. Να σου εξηγήσω τώρα την ιδέα με τα χαρτάκια.

Ποια χαρτάκια; Σαν αυτά που είχαμε γράψει και εμείς στο βιωματικό που κάναμε μαζί σας;

Έχω ένα κουτί γεμάτο χαρτιά από όλα τα εργαστήρια. Τα κρατάω για ενθύμιο αλλά θα με βοηθήσουν πολύ αν θέλω να κάνω ένα βιβλίο ή ένα podcast.

Το podcast είναι πολύ πιο εύκολο γιατί μπορεί ταυτόχρονα να κάνεις και κάτι άλλο. Είναι μία εξελιγμένη μορφή ραδιοφώνου. Είναι ωραίο αυτή η ιδέα μου αρέσει. Εγώ θα συνεχίσω να κάνω τις αναρτήσεις στο Facebook και ελπίζω ότι θα γίνονται περισσότερες κοινοποιήσεις. Θα συνεχίσω την προσπάθεια μου, αλλά όλες οι αναρτήσεις στο facebook είναι σαν ένα τεράστιο blog στο οποίο μπορώ να ανατρέξω, γιατί έχει πολλές ταινίες. Είναι ένα μεγάλο αρχείο από ταινίες, σύντομες περιγραφές και προτάσεις για εργαστήρια.

Παίρνω όσα σας έτασαν να δεβούμε
αυτά που τρέχει και να συζητάμε
όσοι και πόσα
Αντί να μην μπορούμε να
κάνουμε ποια συζήτηση δική
ήτασαν ποιά και δική και
δεν μπορούμε να κοινοποιήσουμε

(K)

A

πράγμα ότι δεν μπορεί να
είναι ο δικός σου
αλλά πρέπει να
είναι δικό σου

αξίωση ΤΕΠΟΤΑ